

869.

Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 18 listopada 1925 r.

w sprawie egzaminu z języka polskiego, przewidzianego w ust. drugim art. 11 ustawy, dotyczącej kwalifikacji zawodowych do nauczania w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich państwowych i prywatnych w brzmieniu, ustalonym rozporządzeniem Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 15 września 1924 r.

Na mocy ustępu drugiego art. 11-go ustawy z dnia 26 września 1922 r., dotyczącej kwalifikacji zawodowych do nauczania w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich państwowych i prywatnych w brzmieniu, ustalonym rozporządzeniem Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 15 września 1924 r. (Dz. U. R. P. № 92 poz. 864) zarządza się co następuje:

§ 1. Celem uzyskania -- na zasadzie art. 8 przytoczonej na wstępie ustawy -- dyplomu na nauczyciela szkół średnich ogólnokształcących i seminarjów nauczycielskich, osoby, które nie ukończyły

polskiej szkoły średniej ogólnokształcącej, polskiego seminarjum nauczycielskiego lub polskiej szkoły wyższej, obowiązane są na żądanie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego złożyć egzamin z języka polskiego według poniżej zamieszczonych przepisów.

§ 2. Egzamin dzieli się na pisemny i ustny. Obie części muszą się odbyć przed jedną komisją w tym samym terminie egzaminacyjnym.

§ 3. Egzamin pisemny, trwający 2 godziny, obejmuje krótkie wypracowanie na temat zadany przez egzaminatora, czy to z zakresu przeżyć kandydata, czy to z zakresu jego lektury w polskim lub niepolskim języku.

§ 4. Egzamin ustny, trwający najwyżej 1 godzinę, powinien stwierdzić: 1) poprawne władanie językiem polskim, 2) znajomość kilku najcelniejszych utworów literatury polskiej okresu romantycznego i okresów późniejszych.

§ 5. Egzamin odbywać się będą przed komisjami, ustanowionymi przy kuratorjach okręgów szkolnych: w Warszawie, w Krakowie, we Lwowie, w Poznaniu, w Wilnie.

Komisje egzaminacyjne powołuje Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego na wniosek kuratora. Każda z nich składa się z 3 osób: przewodniczącego oraz 2-ch egzaminatorów.

§ 6. Terminy egzaminów wyznacza kurator w miarę potrzeby.

§ 7. Podania składać należy w kuratorjum odnośnego okręgu szkolnego z dołączeniem: 1) życiorysu, 2) metryki urodzenia, 3) dowodu obywatelstwa polskiego, 4) fotografii uwierzytelnionej, 5) pisma Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, uzależniającego uznanie kwalifikacji kandydata, względnie wydanie mu dyplomu nauczycielskiego, od zdania egzaminu z języka polskiego.

§ 8. W razie niepomyślnego wyniku egzaminu kandydat może powtórzyć egzamin, nie wcześniej jednak, niż po upływie pół roku.

§ 9. Kandydat nie otrzymuje zaświadczenia o wyniku egzaminu. Zaświadczenie o pomyślnym wyniku egzaminu, wystawione według załączonego wzoru, przesyła kuratorjum Ministerstwu z powołaniem się na № pisma, którym Ministerstwo uzależniło uznanie kwalifikacji kandydata, względnie wydanie mu dyplomu nauczycielskiego, od zdania egzaminu z języka polskiego.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
St. Grabski

Załącznik do rozp. Min. Wyz.
Rel. i Ośw. Publ. z dnia 18 listopada
1925 r. poz. 869.

Z a ś w i a d c z e n i e.

Pan (i) _____
urodzon _____ dnia _____ w _____
_____ (wymienić miejscowość, województwo,
względnie państwo) wyznania _____ pod-
dał (a) się egzaminowi z języka polskiego, przewi-
dzianego w ustępie drugim art. 11 ustawy, dotyczą-
cej kwalifikacyj zawodowych do nauczania w szko-
łach średnich ogólnokształcących i seminarjach na-
uczycielskich państwowych i prywatnych w brzmie-
niu, ustalonym rozporządzeniem Ministra Wyznań
Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 15 wrześ-
nia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 92 poz. 864) i zdał(a) go
z wynikiem dodatnim.

Podpis przewodniczącego komisji

Pieczęć Kuratorjum

№ _____ (miejscowość).
